

som en Misbrug, naar noget Medlem af en Sparekassbestyrelse benytter sig af den Stilling, han har som Sparekassbestyrer, til at tilvende sig et Laan af Sparekassen. Det er efter Udvalgets Mening en virkelig Misbrug; thi det er jo unaturligt, at den, som selv skal have Fordel af Laanet, skal være med til Bedømmelsen af den Sikkerhed, som ydes derfor. Ja, maaske der endoglaa kan være Tale om slet ikke at yde nogen virkelig reel Sikkerhed, thi ved Lovens Bestemmelser er der jo ikke slet noget Forbud mod, at man maa laane paa anden Maade end mod Pant i faste Eiendomme; der maa jo laanes, saaledes som det hidtil har været Tilfældet, mod haandsaaet Pant, endoglaa mod personlig Kaution. Efter vor Formening er det, at en Bestyrer kan erholde Laan af den Kasse, han selv bestyrer, netop en af de Maader, hvorpaa det allermeest er at frygte, at der skal ske Misbrug af Sparekassemedlerne, og jeg tror, at de Erfaringer, man i de senere Aar har gjort med Hensyn til de Misligheder, der have fundet Sted i adskillige Banker, turde end yderligere overbevise om, hvor nødvendigt det er, at noget Saadant forbydes. Et saadant Forbud er ogsaa blevet foreslaaet af Sparekassekommissionen, og dette Forslag har Udvalgets Flertal ment at maatte foreslaa optaget. — § 2 o handler om Anvendelsen af Kassernes Overskud. Med Hensyn til de dertil stillede Forslag under Nr. 12 og 13 tror jeg ikke, at jeg behøver at yttre Noget til deres Motivering. — Hvad angaar Endringsforslaget Nr. 14, vil det ses, at Udvalgets Flertal har været enigt med Lovforslaget deri, at der burde stræbes hen til at samle en Reservefond af en Størrelse af 10 pCt. af Indskudenes samlede Beløb. Man har imidlertid dog været af den Formening, at der af Hensyn til de Forhold, der hidtil have bestaaet, kunde være nogen Grund til at gjøre en lille Modifikation i denne Bestemmelse, saaledes nemlig, at det, naar Reservefonden havde naaet en Størrelse af 5 pCt. af Indskudenes samlede Beløb, skulde være tilladt til saadanne almennyttige Formaal, som omtales i Lovforslaget, at anvende omtrent Halvdelen af Renten af den opsamlende Reservefond, hvilket man har udtrykt ved 2 pCt. af Fondens Beløb. Det er nemlig uden Tvivl Tilfældet, at paa mange Steder har der ved tidligere Praxis dannet sig visse Forventninger om Tilskud fra Sparekassernes Side, med Hensyn til hvilket det kunde være beklageligt, om de bleve afflaarne ved Lovens Bestemmelser, og vi mene, at det ogsaa vil kunne ske uden nogen sær Betænkelighed. Det er ganske vist, at der i Loven indeholdes Bestemmelser om, at de Udgifter, som allerede ere hjemlede ved en forinden Udgangen af 1878 af Kassens Bestyrelse retmæssig vedtagen Beslutning, fremdeles skulde kunne udredes af Kassens Overskud; men der kan være mange Udgifter, som ikke kunne siges at være vedtagne ved nogen egentlig fast Beslutning, men som derved, at de hyp-

pig have gjentaget sig paa samme Maade, have begrundet en Forventning, som det, saaledes som jeg har sagt, kunde være betænkeligt eller i alt Fald lidet ønskeligt at skuffe, naar det ikke var nødvendigt. — Et æret Medlem (Jallefen) foreslog under Sagens 1ste Behandling at træffe Bestemmelser i Lovforslaget om en Anvendelse af en Del af det opsamlende Reservefond til Fordel for de mindre Sparere. Den Tanke har dog ikke vundet Gjensvang i Udvalget. Udvalget er af den Formening, at den meget ærede Taler maaske var tilbøjelig til noget at overvurdere den Pris, som de Naagjældende, til hvis Fordel en saadan Bestemmelse skulde gives, vilde sætte paa en sliq Regel, og paa den anden Side har man ment, at Udførelsen af den fremsatte Tanke vilde være forbunden med saa store praktiske Vanskeligheder, at det allerede af den Grund turde være betænkeligt at inbløde sig paa at fastslaa dette ved Lov. De Forsøg, som hidtil have været gjorte med Hensyn til denne Tankes Gjennemførelse, kunne i alt Fald paa ingen Maade opmuntre dertil. Med § 2 o ere de Bestemmelser i Loven, der gaa ud paa at give Regler for den Maade, hvorpaa Sparekasserne skulde forvalte deres Midler, affluttede. — Vi komme nu til de vigtige Bestemmelser, der angaa Regnskabsafleggelsen og Kontrolførelsen. Bestemmelserne i § 2 f. angaaende Regnskabsafleggelsen maa Udvalgets Flertal aldeles billige; man har kun under Nr. 16 foreslaaet en Forandring af Ordet „Effetter“ til „Aktiver“, fordi man mener, at Ordet Aktiv er et mere omfattende Udtryk, og at det under de Forhold, som her ere tilstede, rimeligvis vilde være det mest korrekte. En Hovedsag for Udvalget har jo været, og det har det jo været for Alle, der have beskæftiget sig med den hele Sparekassesak, at der blev givet Alle og Enhver, som ønske at have Kundskab om Sparekassernes Tilstand, den størst mulige Adgang til at staffe sig al den Klarhed, som kan havees i saa Henseende, og at Offentligheden saa at sige drages med ind i Kontrolten med Sparekasserne, at Alt, hvad der vedkommer Sparekasserne, forelægges saa aabent som muligt. Men med Hensyn dertil er det efter vor Mening af ikke lidet Vigtighed, at det store Materiale, som vil foreligge i Regnskaberne for de forskellige Sparekasser, bliver bearbejdet paa en saadan Maade, at der deraf kan fremkomme en Oversigt af et Sammenendrag, som kunde være tilgængeligt for Publikum, saaledes at det hele Materiale ikke blot bliver begravet i Arkiverne, uden i Beskueligheden at komme til nogen Nytte. Det er en af de Opgaver, som Udvalgets Flertal mener bør stilles det Sparekasskontor under Indvigningsministeriet, som vi foreslaa oprettet. Det er upaatvileligt af stor Interesse, at en saadan Oversigt fremkommer og, vel at mærke, fremkommer paa en Tid, da den har en anden Betydning end